

Arrest

nr. 348 463 van 11 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES
Amerikalei 122/14
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 16 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 november 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. CAMERIER *loco* advocaat P. STAES verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaart over de Angolese nationaliteit te beschikken. U bent christen en behoort tot de Bakongo etnie. U bent ongehuwd en hebt geen kinderen. U bent geboren op [...] 2000 in de provincie Uige. Een jaar later verhuisde u naar Luanda, gemeente Cacuaco, wijk Farol das Lagostas. In 2015 werd uw oudere broer Pedro door buurtbewoners gedood, omdat ze hem hadden voorgehouden voor een beruchte crimineel. In 2024 begon u aan uw hogere studie in de klinische analyses aan de Universidade Metodista de Angola.

Op 21 december 2024 nodigde u twee buurlingens, Marcos en Alex, uit voor een feest in de wijk Viana. Op een gegeven moment klonken er geweerschoten, waardoor iedereen wegrende en verspreid raakte. Toen u enige tijd later terugging naar de plaats van het feest, zag u Alex dood op de grond liggen. Hij was neergeschoten geweest. U zag hoe de politie toekwam en zijn lichaam meenam. U vertrok zodra u zag dat de feestgangers gearresteerd werden. Aangezien u niet naar huis durfde terugkeren, ging u naar uw paternale oom Ambrosio in de wijk Mutamba. Daar werd u gebeld door uw moeder, die vertelde dat de vader van Alex u

thuis was komen zoeken. Hij heet Miguel en maakt deel uit van de SIC. Hij wou weten wat er precies gebeurd was. U probeerde Marcos te bellen, maar de communicatie ging niet door. U heeft niets meer van hem vernomen. De volgende dag kwam Miguel naar uw familiehuis met agenten van de politie en de SIC. Omdat uw moeder niet wou zeggen waar u was, hebben ze het huis volledig vernield en gesloopt. Uw ouders, broers en zussen verhuisden naar een huurwoning in de wijk Palanca. U ging nog drie keer naar de universiteit, maar zette uw studies stop nadat uw medestudenten vertelden dat de politie u was komen zoeken. U vernam van uw familie dat ze in uw wijk posters met uw foto hadden gezien. U werd beschuldigd van moord en er werd een prijs op uw hoofd geplaatst.

Uw vader besloot dat u het land moest verlaten. Hij en uw oom zorgden voor de betaling en organisatie. Op 13 februari 2025 brachten ze u naar de luchthaven van Luanda. Daar gaven ze u een vals Angolees paspoort en vergezelde uw oom u tot de migratie, waar hij de ambtenaar omkocht zodat u kon passeren. U landde in een Portugese luchthaven, waar u werd opgewacht door een jongere aan wie u het paspoort overhandigde. U vroeg een voorbijganger om hulp om zo snel mogelijk Portugal te verlaten. U reisde met de bus naar België, waar u een aantal dagen later toekwam. Op 17 februari 2025 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende stukken neer: (1) twee foto's van posters met uw foto, aangekleefd op straatpalen, en (2) een medische afspraak gedateerd op 3 oktober 2025.

B. Motivering

U maakt geen elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud werd uw gezondheidssituatie bevestigd. U maakte gewag van hoofdpijn, problemen met uw ademhaling en een ontsteking aan uw voet. U legde geen medische attesten neer. U verklaarde in staat te zijn om het persoonlijk onderhoud te doen. U werd gewezen op uw recht om op elk moment een pauze te vragen (notities persoonlijk onderhoud dd. 15 oktober 2025 (verder 'notities'), p. 2-3).

Halverwege het interview bevestigde u zich nog goed te voelen en werd u opnieuw gewezen op uw recht om pauzes te nemen (notities, p. 16).

Doorheen uw verklaringen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er kan geen geloof worden gehecht aan de feiten die aanleiding gaven tot de door u ingeroepen vervolging vanwege mijnheer Miguel en de SIC.

- Volgens uw verklaringen zou er tijdens een straatfeest op 21 december 2024 in de wijk Viana een schietpartij hebben plaatsgevonden. Niettegenstaande er veel feestgangers waren en meerdere dodelijke slachtoffers vielen (notities, p. 18), wordt er online niets over gerapporteerd (map 'landeninformatie' – stuk 1). Het is weinig aannemelijk dat zo'n dodelijk incident niet zou worden overgenomen door nieuwssites of sociale media.

- Uw verklaringen waren inconsistent. Op de zetel van de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) had u aangegeven met één buurjongen naar het straatfeest te zijn gegaan (vragenlijst CGVS dd. 8 september 2025 (verder 'vragenlijst CGVS'), vraag 3.5). Op de zetel van het CGVS sprak u over twee buurjongens (notities, p. 12, 17). Wanneer u daarmee werd geconfronteerd, zei u dat u bij DVZ geen details kon geven (notities, p. 23). Dit is geen afdoende verklaring. Het maakt immers geen verschil of u één of twee namen zou vermelden, of zou spreken over 'een buurjongen' of 'twee buurjongens'. Bovendien had u bij DVZ de vermoordde buurjongen meermaals Miguel genoemd. Zijn vader omschreef u als "de vader van Miguel" (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Echter, tijdens uw persoonlijk onderhoud noemde u de vermoorde buurjongen Alex (notities, p. 17, 18, 19, 20, 22). Miguel of "mijnheer Miguel" was de naam van de vader van Alex (notities, p. 22). Bij confrontatie gaf u geen verklaring voor deze tegenstrijdigheid, maar herhaalde u simpelweg dat de buurjongen Alex heette en zijn vader Miguel was (notities, p. 23). Het voldoet niet om u achter één versie van uw verklaringen te scharen. Deze tegenstrijdigheid betreft immers een element dat tot de kern van uw asielrelaas behoort. Er wordt nog opgemerkt dat u had aangegeven dat uw interview bij DVZ goed verlopen was en alles correct genoteerd was geweest (notities, p. 4).

- U kon moeilijk duiding geven bij uw eigen gedrag of beweegredenen. U keerde na het feest niet terug naar huis omdat u bang was, "bang voor de familie van Alex en meer bepaald van de vader" (notities, p. 19).

Nochtans had u eerder verklaard dat u en zijn familie op een normale manier met elkaar omgingen en er geen problemen waren (notities, p. 18). U had ook verteld dat de politie het lichaam van Alex had geborgen en, conform de procedure, hem zou identificeren aan de hand van zijn identiteitsdocumenten en vervolgens zijn familie zou contacteren (notities, p. 18-19). Gelet op wat voorafgaat, is het niet duidelijk wat de oorzaak van uw angstgevoelens was. U kon dit zelf ook niet uitleggen. U beperkte zich tot een loutere verwijzing naar het beroep van de vader van Alex: "omdat de vader een lid is van de politie, van de SIC" (notities, p. 19).

- U kon niet op een doorleefde manier vertellen over het feest, de schietpartij en de dag die daarop volgde. U werd meermaals aangespoord om een gedetailleerde beschrijving te geven van het verloop van de dag na de schietpartij. Uw antwoorden waren telkens zijn beknopt en oppervlakkig (notities, p. 19-20).

U kon de vervolging vanwege mijnheer Miguel niet staven met concrete, consistente en doorleefde verklaringen.

- Uw verklaringen over de motivatie van uw vervolgers zijn niet coherent noch consistent. Tijdens uw eerste interview vertelde u dat de familie van uw buurjongen dacht dat u zijn dood "gepland had" (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud vertelde u daarentegen dat zijn familie beseft dat u niet de dader bent, maar u wel verantwoordelijk acht aangezien u de reden bent dat hij aanwezig was op het feest (notities, p. 22-23). U weet evenwel niet of de familie stappen heeft gezet om de werkelijke verantwoordelijke(n), met name de schutter(s), op te sporen en te vervolgen (notities, p. 23).

- U kon nagenoeg niets vertellen over uw vervolgers. U verklaarde dat de familie van Alex "zoveel invloed" had (notities, p. 13), maar kon deze invloed niet concretiseren toen u daarover bevraagd werd. U kon enkel zeggen dat de vader van Alex werkzaam is bij de SIC. U wist niets van zijn werkplaats, functie, rang of activiteiten. Evenmin kon u zijn volledige naam geven (notities, p. 22).

- Tot zover blijkt u weinig kennis te hebben over de kern van uw problemen in Angola. U heeft eveneens weinig stappen gezet om meer informatie te bekomen of deze problemen aan te pakken. Zo heeft u de andere buurjongen, Marcos, slechts eenmaal proberen contacteren. U belde hem de dag na het feest, maar kon hem niet bereiken. U weet niet wat er met hem is gebeurd en heeft dat ook niet proberen uitzoeken (notities, p. 17). Evenmin heeft u contact opgenomen met mijnheer Miguel om uw versie van de feiten te vertellen en zo de situatie proberen te de-escaleren. Wanneer u daarover werd bevraagd, zei u dat u eerst het gesprek niet durfde aangaan. Nadat u zag dat er posters op straat waren aangeplakt, dacht u dat de situatie al te ver geëscaleerd was en zo'n gesprek tot niets zou dienen (notities, p. 21-22). Uw passiviteit en onwetendheid staan haaks op de ernst van de door u ingeroepen vervolging.

- U gaf aan dat uw vader werd achtervolgd en u op de universiteit werd gezocht (notities, p. 12), maar legde hierover lacunaire verklaringen af. Gevraagd om meer te vertellen, zei u enkel dat de politie ook op de universiteit naar u op zoek was. Gevraagd om meer details te geven, vertelde u dat u soms naar de les ging en uw medestudenten dan zeiden dat de politie u zocht. U zou nooit gevat zijn geweest aangezien u nog maar drie keer naar de universiteit ging en de les vroegtijdig verliet (notities, p. 21). Uw vage en beknopte verklaringen over uw problemen op de universiteit kunnen niet overtuigen. Het is bovendien bevreemdend dat mijnheer Miguel, de SIC en de politie zoveel moeite doen om u te vatten, maar u nooit hebben opgezocht in het huis van uw oom. Als overheidsdienst zouden ze immers de namen en woonplaatsen van uw familieleden kunnen achterhalen. U werd hiermee geconfronteerd, maar kon geen goede verklaring geven (notities, p. 23).

- Uw beschrijving van de vervolgingswijze is niet samenhangend. Enerzijds maakt u gewag van algemene vervolging vanwege de autoriteiten. U werd gezocht door de politie (notities, p. 20-21), kon nergens in Angola veilig zijn (notities, p. 23), en kon niet op legale wijze het land verlaten (notities, p. 13). Anderzijds, toen u werd gevraagd waarom mijnheer Miguel overging tot het aanplakken van posters in plaats van het uitvaardigen van een arrestatiebevel, zei u dat de vervolging eerder persoonlijk was en de autoriteiten niet op die manier betrokken waren (notities, p. 22). Dit antwoord kan moeilijk gerijmd worden met uw overige beschrijvingen van uw vervolging.

Er kan geen geloof worden gehecht aan de omstandigheden waarin u Angola hebt verlaten.

- U verklaarde dat uw familie uw reis heeft betaald, maar was inconsistent over hun sociaaleconomische achtergrond. Enerzijds schetste u hen als arm, door te zeggen dat: "Van het weinige dat mijn ouders hadden, hebben ze alles samengeraapt om mij het land te doen verlaten" (notities, p. 13). Anderzijds bleek dat uw vader "één van de huizen die hij bezat" (notities, p. 15), had verkocht om uw reis te bekostigen. Gevraagd hoeveel huizen uw vader dan wel als eigendom had, antwoordde u twee, waarvan één niet bewoond noch verhuurd werd (notities, p. 15). Het bezitten van een tweede woning, die bovendien niet benut werd, kan moeilijk worden gerijmd met het door u voorgehouden economisch zwak profiel.

- U verklaarde dat u een Angolese geboorteakte en identiteitskaart had, maar dat deze verloren waren gegaan doordat de familie van Alex uw huis volledig vernield had (notities, p. 5-6). Gevraagd wanneer zij uw huis vernield hadden, antwoordde u dat het de dag na de schietpartij gebeurde. U bevestigde dit nog driemaal (notities, p. 6, 20). Nadat uw huis onbewoonbaar was geworden, had uw gezin onderdak gezocht bij de burens vooraleer te verhuizen naar een huurwoning (notities, p. 20). Uw huis is dus niet meer bewoond geweest sinds de dag na de schietpartij. Nochtans had u eveneens verteld dat de familie van Alex meermaals naar uw huis was gekomen om problemen te veroorzaken (notities, p. 12). Dergelijke inconsistenties ondergraven de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de vernieling van uw huis en het verlies van uw identiteitsdocumenten.

- U verklaarde geen Angolees paspoort te hebben en nooit een paspoort te hebben gehad (notities, p. 6). U heeft Angola verlaten met reisdocumenten van een andere vrouw. Gevraagd om meer informatie over de documenten te geven, antwoordde u opnieuw dat het "van een mevrouw" was (notities, p. 5). Gevraagd op wiens naam de documenten stonden, moest u het antwoord schuldig blijven (notities, p. 5). Uw verklaringen over uw reisweg waren eveneens oppervlakkig. U vertelde dat uw vader en oom u naar de luchthaven brachten, waar ze u documenten en instructies gaven. Gevraagd wat de instructies waren, zei u dat u de reisdocumenten bij aankomst in Portugal aan een jongere zou moeten geven (notities, p. 13). Er waren enkel instructies voor uw aankomst in Europa, maar niet voor uw illegaal vertrek uit het land waar u vervolging vreest. U gaf wel aan dat u vermomd was doordat u een pruik droeg. U gaf eveneens aan de valse reisdocumenten niet bekeken te hebben. Het is weinig waarschijnlijk dat u onwetend was over de persoonsnaam van het paspoort waarmee u een internationale en illegale vliegreis ondernam. Van een asielzoeker die reist met een vals paspoort kan toch redelijkerwijs verwacht worden dat zij essentiële informatie betreffende dit paspoort kan meedelen, zoals de naam, geboortedatum, geboorteplaats, verkregen visa, het land en het doel waarvoor de visa werden verkregen, gelet op de aanhoudende kans om bij een controle op een internationale vlucht te worden ondervraagd over haar identiteit en reisdoel. Een reis met valse documenten is dus een uiterst precaire onderneming. Enkel op de luchthaven van Luanda moest u al meerdere controles passeren. Toen u daarop werd gewezen, stuurde u uw eerdere verklaringen bij. Waar u eerst had gezegd dat u de persoonsnaam van het vals paspoort niet kende (notities, p. 5) en het paspoort niet bekeken had (notities, p. 13), gaf u nu aan de documenten wel te hebben bekeken en de naam wel te hebben gekend, maar die intussen te zijn vergeten (notities, p. 13-14). Er kan slechts vastgesteld worden dat u niet de waarheid heeft verteld over de wijze waarop u Angola verlaten hebt. Aangezien niet kan worden aangenomen dat u op illegale wijze hebt gereisd, moet worden verondersteld dat u op legale wijze hebt gereisd, wat dan weer haaks staat op uw vrees voor de Angolese autoriteiten.

Gelet op wat voorafgaat, dient te worden besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan uw persoonlijke vervolging vanwege mijnheer Miguel, de SIC en de Angolese autoriteiten.

In uw hoofde kunnen geen geloofwaardige elementen worden vastgesteld die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De twee door u neergelegde **documenten** kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Het stuk waaruit blijkt dat u op 3 oktober 2025 een doktersafpraak had, heeft geen betrekking op uw problemen in Angola. In verband met de foto's van posters waarop u een moordenaar wordt genoemd, wordt vooreerst opgemerkt dat deze slechts één element zijn in uw asielrelaas. De bewijswaarde van documenten is afhankelijk van zowel objectieve criteria als uw verklaringen. Uit deze stukken blijkt enkel dat een papier met uw foto aan een straatpaal kleefde. Er kan niet worden afgeleid wie dit papier heeft opgesteld, afgedrukt en opgeplakt, noch wanneer en waarom deze persoon of personen dat hebben gedaan, noch welke persoon of personen in welke omstandigheden een foto hebben genomen van de posters. De bewijskracht van de stukken wordt verder gerelativeerd door de vage verklaringen die u erover aflegde. U wist enkel te zeggen dat de foto's waren genomen door uw familie. U was niet zeker wanneer ze waren genomen, maar denkt enkele weken na het schietincident. Wat de locatie betreft, kon u enkel vertellen dat de posters "in de wijk", Farol das Lagostas, ophingen (notities, p. 16). Hierbij wordt nog opgemerkt dat u eveneens had verklaard dat uw ouders enkele weken na het schietincident naar een andere wijk, Palanca, waren verhuisd (notities, p. 20). Er moet worden besloten dat de door u neergelegde foto's niet het vermogen hebben om de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

Op basis van artikel 57/5 quater van de Vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid geboden opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Het CGVS ontving uw schriftelijke opmerkingen op 28 oktober 2025. Deze hebben betrekking op de timing van een incident en uw verblijf bij uw oom. Uw opmerkingen werden meegenomen in de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar konden bovenstaande conclusies niet ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In het eerste middel voert verzoekster de schending aan van:

- artikel 48/3, 48/6 §1 en §5 van de Verblijfwet;
- artikel 1.A.2 van het Vluchtelingenverdrag van 1951;
- artikel 4.1 van de Kwalificatierichtlijn 2011/95/EU;
- artikel 17, §2 van het KB van 11 juli 2023 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- artikel 10 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking);
- de materiële motiveringsverplichting zoals bedoeld in artikel 62 van de Verblijfwet;
- artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- het materiële motiveringsbeginsel;
- de beginselen van behoorlijk bestuur, zoals het redelijkheidsbeginsel, het proportionaliteitsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Na een uiteenzetting inzake de voormelde bepalingen verweert verzoekster zich als volgt ten aanzien van de motieven van de bestreden beslissing:

“1. Vooreerst wordt in de bestreden beslissing op meerdere vlakken de meest nadelige interpretatie van verzoeksters verklaringen weerhouden en onredelijke verwachtingen gesteld.

Er wordt verzoekster meermaals verweten niet gehandeld te hebben overeenkomstig de handelingen die men van iemand in een gelijkaardige situatie mag verwachten en dat eveneens de motivatie of het handelen van verzoekster haar vervolgers niet aannemelijk is.

Dient te worden opgemerkt dat verzoekster op meerdere ogenblikken aangeeft op een bepaalde manier gehandeld te hebben omdat ze bang was, omdat ze zich schuldig en verantwoordelijk voelde en omdat de politie niets deed wanneer haar familie werd bedreigd (CGVS, pagina 12). Verzoekster verklaart daadwerkelijk meerdere keren om welke reden zij persoonlijk werd verdacht, namelijk omdat zij het slachtoffer had uitgenodigd om mee te gaan naar het feest en dat er in de wijk veel delinquentie was (CGVS, pagina 17 en 22).

Uit landeninformatie blijkt duidelijk dat corruptie en politiegeweld in Angola een groot probleem is. Dergelijke context werd door verweerder niet onderzocht, noch in overweging genomen in de overweging van verzoeksters verklaringen en handelen.

Dat bovendien de SIC en de politie de woonst van alle familieleden zouden moeten onderzoeken en het niet aannemelijk is dat zij verzoekster niet kwamen zoeken bij haar oom thuis, zoals in de bestreden beslissing bijvoorbeeld werd gesteld, is gebaseerd op simpele aannames en vooroordelen, doch niet gestoeld op objectieve gegevens. Verzoekster benadrukte overigens dat het huis van haar oom in een totaal andere wijk gelegen was (CGVS, pagina 23).

Verweerder poneerde eveneens dat verzoekster had kunnen schuilen in Uige (CGVS, pagina 23), maar daar verklaarde verzoekster dat ze die plaats reeds lange tijd verlaten had en nooit meer terugkeerde. Er werd ook aangestuurd op onderduiken in een ander deel van het land of de stad Luanda (CGVS, pagina 23). Opnieuw gaat verweerder hier echter voorbij aan de context van corruptie en politiegeweld (zie supra), waardoor men niet zomaar kan uitgaan van een eerlijke rechtsgang.

Bovendien bevat de bestreden beslissing ook geen daadwerkelijke motivatie wat betreft een intern vluchtalternatief, waardoor dergelijke inschatting dan ook geen negatieve impact mag hebben op de risicobeoordeling in hoofde van verzoekster zonder een gegronde motivering daaromtrent.

Ook het feit dat er niet werd overgegaan tot het officieel uitvaardigen van een arrestatiebevel kan verzoekster niet worden verweten, daar dit het gevolg is van het handelen van het overheidsapparaat en individuele personen, in de context corruptie zoals hierboven aangehaald (zie supra).

Er werd ook de vraag gesteld of Miguel, de vader van Alex werkzaam bij de SIC, verzoekster schuldig achtte als moordenaar of haar louter verantwoordelijk achtte voor zijn dood, mogelijks omdat zij Alex meenam naar het feest. Eveneens werd de vraag gesteld of Miguel stappen zou hebben gezet om delinquente groeperingen die in de wijk actief zouden zijn, op te sporen of te vervolgen (CGVS, pagina 22). Het is echter een groot vraagteken om welke reden verzoekster over die informatie zou beschikken, gelet op het feit dat ze verklaarde nooit met Miguel te hebben gesproken (CGVS, pagina 21-22) en ook zelf niet werkzaam is bij de SIC of politie en dus onmogelijk over dergelijke info kan beschikken.

Er wordt verzoekster tijdens het interview zelfs gevraagd of zij iets weet over de begrafenis en hoe het lichaam van Alex van bij de politie tot op de begrafenis zou zijn geraakt (CGVS, pagina 22).

Men kan zich ernstige vragen stellen bij de relevantie van dergelijke vragen en de kwaliteit of objectiviteit van het gevoerde onderzoek of analyse door verweerder.

2. Ten tweede haalt verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat haar broer reeds in 2015 door buurtbewoners werd gedood omdat hij valselijk werd beschouwd als een beruchte crimineel. Verzoekster vertelde over de omstandigheden waarin haar broer vermoord werd (CGVS, pagina 8-9). Dergelijke omstandigheden zijn essentieel in het beoordelen van de context waarin verzoekster vertoefde en waarin haar vrees zich afspeelt.

Er werd echter door verweerder onvoldoende ingegaan op die context en de vervolgingsdaden ten aanzien van haar familie in het verleden.

Los van het feit of dergelijke feiten in hoofde van verzoekster een actuele bedreiging vormt, hetgeen door verweerder niet werd onderzocht, dient dergelijke eerdere vervolging in overweging genomen worden bij de analyse van het huidige risico in hoofde van verzoekster.

Verzoekster verklaarde namelijk dat door haar familie klacht werd neergelegd destijds, maar dat er nooit antwoord is gekomen van de politie omtrent enig onderzoek (CGVS, pagina 9), hetgeen een essentieel element is waaraan verzoeksters huidige vervolging moet worden gespiegeld.

Waar verzoekster ook nog melding maakt van het feit dat ook haar vader werd achtervolgd (CGVS, pagina 21), gaat verweerder hier eveneens zeer beperkt op in en wordt dit element niet meegenomen in de beoordeling.

Verweerder schendt hier haar samenwerkingsplicht alsook materiële motiveringsplicht.

3. Ten derde stelt verweerder in de bestreden beslissing dat er geen geloof wordt gehecht aan de omstandigheden waarin verzoekster Angola heeft verlaten.

Los van het feit dat verweerder opnieuw uitgaat van bepaalde aannames in verband met de manier waarop verzoekster had moeten handelen die niet gestoeld zijn op objectieve gegevens, gaat verweerder ook kort door de bocht door simpelweg te stellen dat verzoekster op legale wijze het land zou hebben verlaten en dit haaks staat op een vrees voor de Angolese autoriteiten.

Verzoekster verklaarde duidelijk dat haar oom de immigratieautoriteiten op de luchthaven omkocht opdat zij het land kon verlaten (CGVS, pagina 13).

Aan dergelijke verklaring wordt totaal voorbij gegaan, hetgeen getuigt van een bijzonder vooringenomen analyse en een gebrekkig onderzoek.”

In het tweede middel wordt de schending aangevoerd van

“– artikel 4.1 van de Kwalificatierichtlijn 2011/95/EU;

– artikel 10 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking);

– artikel 3 EVRM;

– artikel 48/4, 48/5 en artikel 49/3 van de Verblijfswet;

– de materiële motiveringsverplichting zoals bedoeld in artikel 62 van de Verblijfswet;

– artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het beginsel luidens welk elke administratieve beslissing gesteund moet zijn op in feite en in rechte juiste en pertinente motieven;

– artikel 17, §2 van het KB van 11 juli 2023 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;

– het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel”

Verzoekster omschrijft de inhoud van de voorstaande bepalingen en stelt ten aanzien van de bestreden beslissing:

“Uit landeninformatie blijkt dat verschillende mensenrechten in Angola zwaar onder druk staan omwille van het huidige MPLA-bestuur dat al jaren aan de macht is. Ook diepgewortelde corruptieproblemen blijven in Angola een uitdaging: [...]

Dat blijkt ook uit een artikel van de BBC omtrent de gewelddadige onderdrukking van protesten: [...]

Meer specifiek voor teruggekeerde migranten bestaat er een bijkomend risico op mensenhandel, dwangarbeid en seksueel misbruik: [...]

Zoals aangegeven in de COI Focus, drukken corruptie en vriendjespolitiek hun stempel op alle aspecten van het publieke en private leven na decennialang MPLA-bestuur.

De COI Focus meldt ook het volgende: [...]

Ook het gegeven dat verzoekster reeds geruime tijd in België verblijft, hetgeen argwaan wekt bij de Angolese autoriteiten, draagt bij aan het gegeven dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt bij terugkeer.

Verzoekster verklaarde ook dat ze met niemand in Angola nog contact had omdat haar vader het hen verbood, geleet op de slechte invloed die ze zou kunnen hebben (CGVS, pagina 9-10). Verzoekster schetst

dat haar vader misnoegd is omwille van de situatie waarin ze verkeerde en het gevaar dat ze kan betekenen voor haar familie (CGVS, pagina 23-24). Bijgevolg kan verzoekster bij terugkeer niet terugvallen op een netwerk die haar kan ondersteunen, a fortiori op bijkomende risico's als terugkerende migrant.

Dergelijk bijkomend risico is door verweerder niet naar behoren onderzocht, noch meegenomen in de analyse.

De risico's die verzoekster loopt in geval van terugkeer naar haar land van herkomst is terug te brengen naar de mensenrechtenschendingen en corruptie door de Angolese autoriteiten zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie.

Bijgevolg zijn de preciaire levensomstandigheden en onmenselijke of vernederende behandeling waaraan verzoekster zou worden blootgesteld bij terugkeer het gevolg van het handelen van de Angolese autoriteiten.

Tot slot heeft ook de huidige instabiliteit in de regio omwille van het conflict in de Democratische Republiek Congo een reële impact op de veiligheidssituatie in Angola: [...]

Dat verzoekster daarom van mening is dat haar minstens de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend.

Verweerder gaat in de bestreden beslissing echter nergens na of verzoekster een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling. Het is niet aan verzoekster om dergelijke juridische kwalificatie op scherp te stellen maar overeenkomstig artikel 49/3 Verblijfwet en artikel 62, §2 Verblijfwet aan het Commissariaat-generaal dit te onderzoeken en te motiveren.

Het CGVS diende op zijn minst een daadwerkelijk onderzoek te ondernemen om te kunnen beoordelen of er effectief een dergelijk persoonlijk risico bestaat, quod non. De bestreden beslissing bevat evenmin een analyse van de actuele veiligheidssituatie. Dit onderzoek zou immers hebben aangetoond dat er wel degelijke gronden zijn om de subsidiaire bescherming aan verzoekster toe te kennen. Er wordt door verweerder niets anders dan een korte standaardformulering voorzien zonder daadwerkelijke analyse. De subsidiaire bescherming kan niet zonder ernstige motivering afgewezen worden."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de onderlinge samenhang worden de twee middelen samen behandeld.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Inzake de wijze en omstandigheden waarop verzoekster volgens haar verklaringen Angola is ontvlucht motiveert de bestreden beslissing als volgt:

“Er kan geen geloof worden gehecht aan de omstandigheden waarin u Angola hebt verlaten.

- U verklaarde dat uw familie uw reis heeft betaald, maar was inconsistent over hun sociaaleconomische achtergrond. Enerzijds schetste u hen als arm, door te zeggen dat: “Van het weinige dat mijn ouders hadden, hebben ze alles samengeraapt om mij het land te doen verlaten” (notities, p. 13). Anderzijds bleek dat uw vader “één van de huizen die hij bezat” (notities, p. 15), had verkocht om uw reis te bekostigen. Gevraagd hoeveel huizen uw vader dan wel als eigendom had, antwoordde u twee, waarvan één niet bewoond noch verhuurd werd (notities, p. 15). Het bezitten van een tweede woning, die bovendien niet benut werd, kan moeilijk worden gerijmd met het door u voorgehouden economisch zwak profiel.
- U verklaarde dat u een Angolese geboorteakte en identiteitskaart had, maar dat deze verloren waren gegaan doordat de familie van Alex uw huis volledig vernield had (notities, p. 5-6). Gevraagd wanneer zij uw huis vernield hadden, antwoordde u dat het de dag na de schietpartij gebeurde. U bevestigde dit nog driemaal (notities, p. 6, 20). Nadat uw huis onbewoonbaar was geworden, had uw gezin onderdak gezocht bij de burens vooraleer te verhuizen naar een huurwoning (notities, p. 20). Uw huis is dus niet meer bewoond geweest sinds de dag na de schietpartij. Nochtans had u eveneens verteld dat de familie van Alex meermaals naar uw huis was gekomen om problemen te veroorzaken (notities, p. 12). Dergelijke inconsistenties ondergraven de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de vernieling van uw huis en het verlies van uw identiteitsdocumenten.
- U verklaarde geen Angolees paspoort te hebben en nooit een paspoort te hebben gehad (notities, p. 6). U heeft Angola verlaten met reisdocumenten van een andere vrouw. Gevraagd om meer informatie over de documenten te geven, antwoordde u opnieuw dat het “van een mevrouw” was (notities, p. 5). Gevraagd op wiens naam de documenten stonden, moest u het antwoord schuldig blijven (notities, p. 5). Uw verklaringen over uw reisweg waren eveneens oppervlakkig. U vertelde dat uw vader en oom u naar de luchthaven brachten, waar ze u documenten en instructies gaven. Gevraagd wat de instructies waren, zei u dat u de reisdocumenten bij aankomst in Portugal aan een jongere zou moeten geven (notities, p. 13). Er waren enkel instructies voor uw aankomst in Europa, maar niet voor uw illegaal vertrek uit het land waar u vervolging vreest. U gaf wel aan dat u vermomd was doordat u een pruik droeg. U gaf eveneens aan de valse reisdocumenten niet bekeken te hebben. Het is weinig waarschijnlijk dat u onwetend was over de persoonsnaam van het paspoort waarmee u een internationale en illegale vliegreis ondernam. Van een asielzoeker die reist met een vals paspoort kan toch redelijkerwijs verwacht worden dat zij essentiële informatie betreffende dit paspoort kan meedelen, zoals de naam, geboortedatum, geboorteplaats, verkregen visa, het land en het doel waarvoor de visa werden verkregen, gelet op de aanhoudende kans om bij een controle op een internationale vlucht te worden ondervraagd over haar identiteit en reisdoel. Een reis met valse documenten is dus een uiterst precaire onderneming. Enkel op de luchthaven van Luanda moest u al meerdere controles passeren. Toen u daarop werd gewezen, stuurde u uw eerdere verklaringen bij. Waar u eerst had gezegd dat u de persoonsnaam van het vals paspoort niet kende (notities, p. 5) en het paspoort niet bekeken had (notities, p. 13), gaf u nu aan de documenten wel te hebben bekeken en de naam wel te hebben gekend, maar die intussen te zijn vergeten (notities, p. 13-14). Er kan slechts vastgesteld worden dat u niet de waarheid heeft verteld over de wijze waarop u Angola verlaten hebt. Aangezien niet kan worden aangenomen dat u op illegale wijze hebt gereisd, moet worden verondersteld dat u op legale wijze hebt gereisd, wat dan weer haaks staat op uw vrees voor de Angolese autoriteiten.”

De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van haar verklaringen inzake de omstandigheden waarop ze Angola heeft verlaten.

Verzoekster verweert zich ten aanzien van de omstandige en pertinente motieven door te stellen “dat haar oom de immigratieautoriteiten op de luchthaven omkocht opdat zij het land kon verlaten (CGVS, pagina 13)”.

De loutere herhaling van haar verklaring bij verweerder kan niet aangenomen worden als dienstig verweer ten aanzien van het geheel aan voorstaande terechte vaststellingen in de bestreden beslissing. Verzoekster legt ongeloofwaardige verklaringen inzake de wijze waarop ze Angola zou zijn ontvlucht.

Dit betreft een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van de redenen die ze aanvoert voor de (ongeloofwaardige) wijze van het verlaten van Angola.

5. Na kennisname van de elementen in het dossier blijkt dat verzoeksters verklaringen elke geloofwaardigheid ontberen aangezien deze incoherent en inconsistent zijn.

Hieromtrent stelt de Raad samen met verweerder het volgende vast:

- er is geen publieke informatie voorhanden over dodelijke slachtoffers tijdens een straatfeest op 21 december 2024 en verzoekster brengt evenmin enig begin van bewijs bij;
- verzoekster legt inconsistente verklaringen over de buurjongens die met haar megingen naar het straatfeest: (i) op DVZ maakt ze melding van één buurjongen (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl ze bij verweerder spreekt over twee buurjongens (NPO, p. 12, 17), (ii) bij DVZ benoemt ze de dode als 'Miguel' en diens vader als 'de vader van Miguel' (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl bij verweerder de dode buurjongen 'Alex' werd genoemd (notities, p. 17, 18, 19, 20, 22) én "mijnheer Miguel" plots de vader van Alex was (notities, p. 22);
- verzoekster kan haar gedrag na de beweerde schietpartij niet nuttig omschrijven, met name is het geheel onduidelijk waarom ze in de door haar geschetste familiale en veiligheidscontext niet naar haar huis terugkeerde;
- verzoekster is volstrekt onduidelijk over haar beweerde vervolgers en hun mogelijke motieven: (i) bij DVZ verklaarde ze dat de familie van de buurjongen dacht dat zij diens dood gepland had (vragenlijst CGVS, vraag 3.5) en bij verweerder stelde ze dat zijn familie beseft dat zij niet de dader is maar indirect verantwoordelijk omdat zij de reden was dat hij aanwezig was op het feest (NPO, p. 22-23), (ii) ze is onwetend of de familie stappen heeft gezet om de werkelijke verantwoordelijke(n), met name de schutter(s), op te sporen en te vervolgen (NPO, p. 23), (iii) ze weet nagenoeg niets over de vermeende vervolgers behalve dat het een invloedrijke familie is en dat de vader van Alex, zonder enig verder detail, werkzaam is bij de SIC, (iv) ze heeft, mede in acht genomen dat ze slechts aanwezig was op het straatfeest, geen noemenswaardige moeite ondernomen om meer informatie te bekomen of de voorgehouden problemen aan te pakken via bv. de andere buurjongen die haar vergezelde of 'mijnheer Miguel';
- verzoekster voert aan dat ze werd gezocht door de politie (NPO, p. 20-21), nergens in Angola veilig was (notities, p. 23) en Angola niet op legale wijze kon verlaten (notities, p. 13) terwijl ze daarentegen stelde dat 'mijnheer Miguel' posters aanplakte en dit deed in de plaats van het uitvaardigen van een arrestatiebevel omdat de vervolging eerder persoonlijk was en de autoriteiten niet op die manier betrokken waren (NPO, p. 22);
- verzoekster verwijst naar foto's van posters waarop zij een moordenaar wordt genoemd: dit blijkt slechts een papier met haar foto aan een straatpaal. Op geen enkele wijze kan worden afgeleid wie dit papier opstelde, afdruckte en opplakte, noch wanneer en waarom dit werd gedaan. De foto's kunnen op generlei wijze verzoeksters teloorgegane geloofwaardigheid herstellen.

De Raad stelt andermaal vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, de verwijzing naar algemene landeninformatie die geen betrekking heeft op haar relaas of persoon, het aanhalen van vragen die werden gesteld tijdens het gehoor maar geen grondslag van de motieven vormen (schuilen in Uige, de vraag of Miguel andere delinquenten in de buurt opspoorde of vervolgde, de begrafenis van Alex), het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

In de mate dat verzoekster verwijst naar de dood van haar broer Pedro in 2015 moet worden vastgesteld dat zij hieromtrent niet het minste concrete gegeven aanbrengt. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas, en mede gelet op het feit dat ze omwille van diens vermeende

gewelddadige dood geen vrees voor vervolging heeft aangevoerd aangezien ze nadien nog negen jaar ongestoord in Angola verbleef, maakt ze niet aannemelijk dat verweerder dit niet-gestaafde element in haar ongelooftwaardig beoordeeld relaas mede in aanmerking zou moeten nemen of bijkomend beoordelen.

6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. De bewering als zou de bestreden beslissing niet motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster verwijst naar algemene landeninformatie inzake mensenrechtenschendingen en corruptie in Angola, haar verblijf in België, de instabiliteit in de regio, haar misnoegde vader en precaire levensomstandigheden in geval van terugkeer. Verzoekster verzuimt echter om ook maar enigszins concreet duiden hoe deze algemene gegevens in haar hoofde en individueel aanleiding zou geven tot ernstige schade die bestaat uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in Angola. Verzoekster moet immers aannemelijk maken dat zij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Verzoekster brengt geen element bij waaruit kan blijken dat er actueel voor burgers in Angola een reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS